

O BONITAS!

Als Godheid
vol is van
Goedheid

en God de
hele schepping
vervult van
zichzelf

is heel
de schepping
vol goedheid

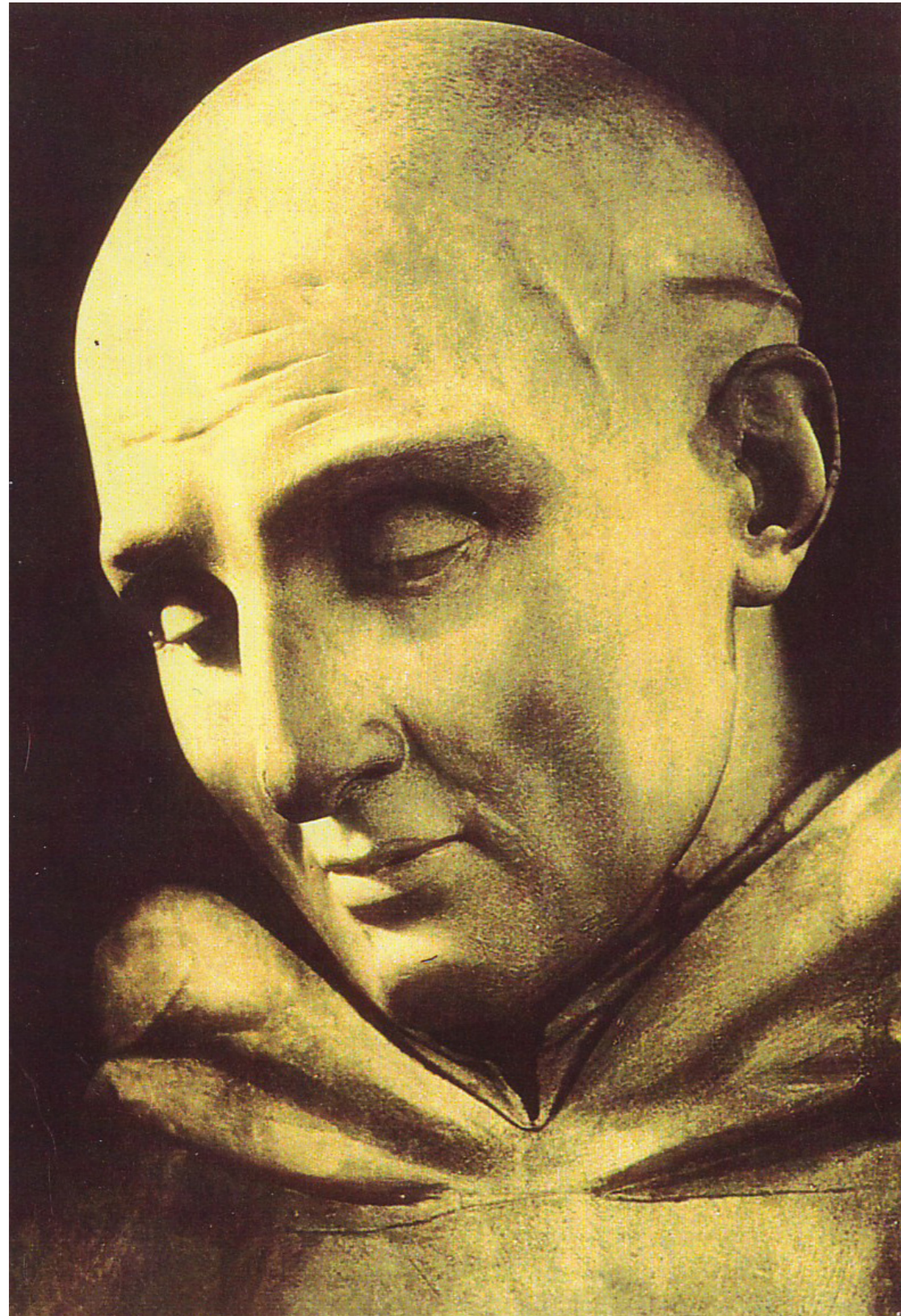
Bruno

geroepen en geheiligd
om blijvend mensen op
te roepen tot nederigheid
en eenvoud van leven

wij mochten met u
meetrekken de stilte in
de woestenij van natuur
in het zuivere licht

weg uit hoogkerkelijkheid
en eigenwaan waar God
alleen nodig was
om eigenbelang

wij willen treden in
uw spoor, uw weg naar God
gaan in de zuivere waarheid
van een natuurlijk leven

Leegte

Bruno liet de leegte achter zich die er hing rond de Oude Dom van Keulen waar hoofse vrouwen flaneerden en de aristocratie te feesten hing.

Bruno maakte plaats voor de paarden in galop en de daverende rijtuigen - het tromgeroffel als vorsten en prelaten binnenschreden in de kerk.

En als waanwijzen en wetenschappers spraken, sloeg hij zijn ogen neer en zweeg. Hij las het woord van God en nam het stil aandachtig mee naar huis.

*Bruno zocht niet de leegte
maar de volheid.*

*Bruno zocht niet de eenzaamheid
maar de gemeenschap.*

*Bruno zocht niet de woestijn
maar de natuur.*

Eenzaamheid

In de bergkom van Casalibus
die vol sterren hing
ontwaarde hij zeven sterren
als de zeven dagen van de week -

hier wilde hij wonen
in de geborgenheid van het dal
tussen het verheffende stijgen
van bergen naar de hemel.

Hij hoorde de roep van de
Alpenkauw met de gele snavel.
De bloemen waren in affectief gebed
met elkaar en bloeiden voor Gods aange-
zicht.

De geur van leven die opsteeg uit
het diepe ravijn, was als het
bronstig geuren dat opsteeg
uit de schoot van de aarde.

Voor God alleen

Bruno de eerste kartuizermonnik
liet zijn oude omgeving
en zijn verleden achter zich
om voor God alleen te leven.

Hij had God van aarde
gezocht en gevonden
in mensen en natuur,
in schoonheid en cultuur.

Nu in de leegte was er
plaats voor de volheid
van God van hemel in de
open ruimte van zijn hart.

Nog restte de steile weg
langs onherbergzame hoogten.
Niet in klaterend water maar
in de stilte klonk Gods stem

rechtstreeks tot diep
in zijn wezen - totdat hij
niet anders meer antwoorden
kon dan ' O Goedheid'.

Zijn lichaam ging op in
het stijgen van zijn geest
totdat hij zelf niet meer was
maar geheel in God verzonken.

Soli Deo - God alleen nog,
voor God alleen waarin
de goedheid van de aarde
voor God verscheen.

San Bruno fondatore dell'Ordine dei Certosini

'Jezus op de berg alleen' (Joh. 6, 15)

Stichtte Bruno
de Kartuizerorde wel?
Hij nam deel aan het begin.
'Samen' met zes anderen
stortte hij zich in dit
geestelijk avontuur.

Dat waren gezellen,
geestverwanten, gelijken,
allen op zoek naar
een oord van eenzaamheid
waar zij de beste condities
vonden om met God alleen te zijn.

Bruno legde de anderen
geen strenge leefwijze op:
sámen vonden zij een vorm
van leven waarin zij
beschouwend konden leven
en in gebed zijn met God.

Dit was van het begin af
een vrije keuze waarbij
iedere dwangmatigheid ontbrak.
Zo is het Kartuizerleven nog.
Hier heerst de vrijheid van de
liefde met elkaar.

*Het totale liefdesproces van
weggaan uit zichzelf naar
de ander toe, de overgave aan
God in alles was de harde weg
die Bruno ging uit liefde.*

Wie was toch Bruno ?

Een romanticus die zich
de eenheid met alle zijn
verbeeldde en bespiegelingen
hield over de mystieke eenheid
en zijnsverbondenheid met God?

Een kosmicus die de grote
begaafdheid had om de eenheid
van alle zijn te ervaren
en zich daarmee ook kon
verbinden en vereenzelvigen?

Een mysticus die de eenheid
met God kon ervaren, waarbij
om hem heen alles week om
met hem samen te stromen
in de eenwording met God?

Hij was dit alle drie waarbij
de ene begaafdheid trapsgewijs
de toegang was tot de andere
en zij zo samen de toegang
vormden van leven met God.

Maar die voorwaarden hadden
de waarde nog niet van de
werkelijkheid, want de aanleg
tot heiligheid is nog niet
de heiligheid zelf geworden.

Deze vraagt : arbeid en trouw,
geestelijk leiderschap over
zichzelf, de absolute wil
de ontvangen genadegaven
te ontwikkelen en ontplooien.

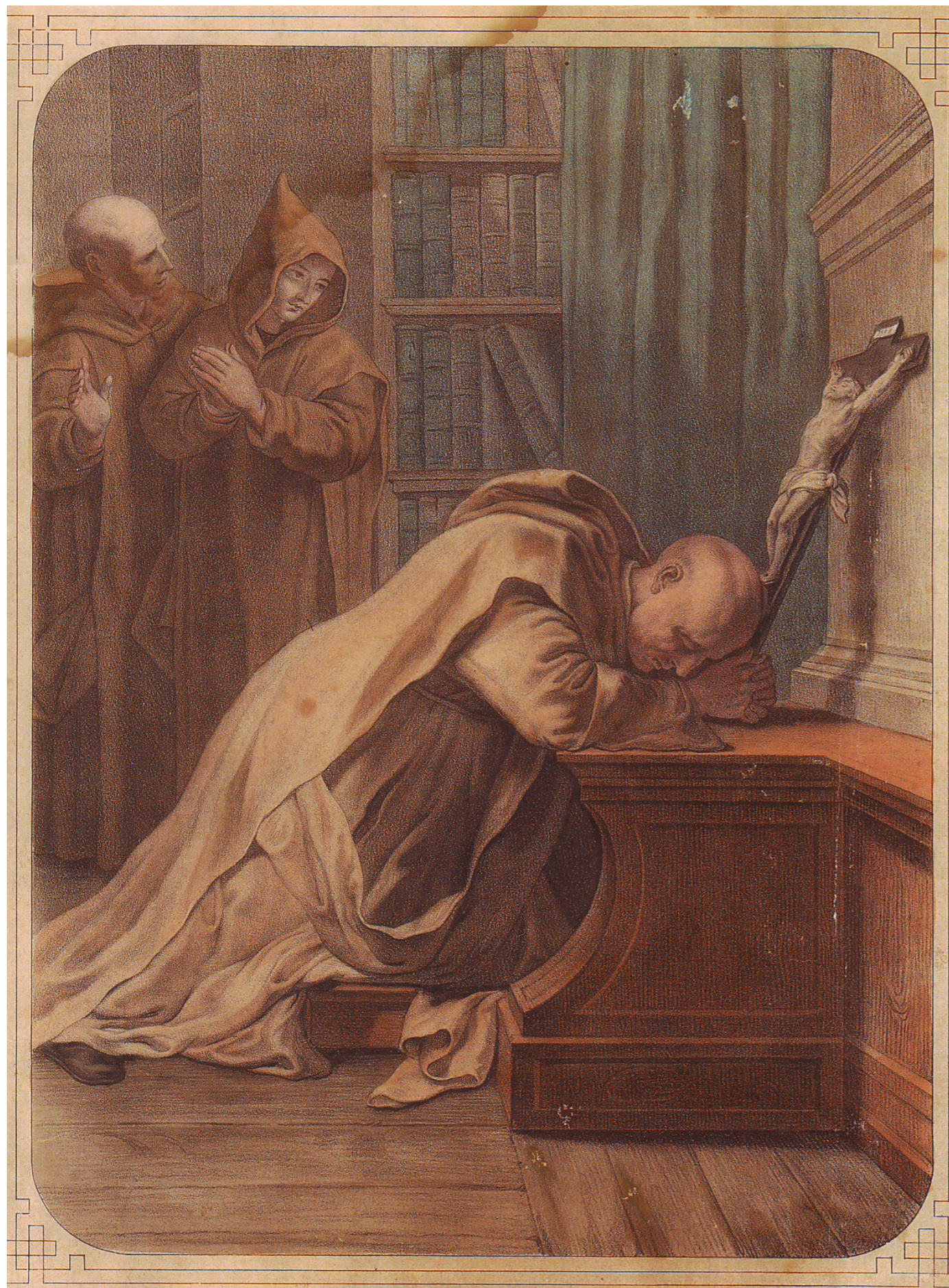

Goed en kwaad

Ik weet het:
om los te komen
van het kwaad
in mij, om mij,
tegenover mij -
is de weg
me hechten
aan het goede.

En dat is:
mij overgeven
aan het goede
in mij aan
goede daden,
goede gedachten,
goede gevoelens -
de goede Geest.

Dat is vooral :
de grote toeleg
om de goedheid
om mij heen
aan te zien en
te omhelzen -
O Bonitas
O Goedheid.

O Goedheid

Ik weet dat ik
om in het licht te blijven
niet dagelijks
het journaal moet zien
want dat verduistert
in mij de lichtbron
van de hoop.

Ik weet voldoende hoe
het met de wereld is gesteld,
voldoende om te blijven
bidden, mee te lijden
met alle nood en pijn
uit menselijk geweld
en natuurgeweld.

Om te kunnen blijven geloven
in de goedheid van de mens,
in de goedheid van God
moet ik proberen de liefde
in mijzelf vast te houden:
te blijven weten dat God woont
in het hart van het bestaan.

O Bonitas

Het goede is
Gods bestaan.
Wat ooit goed was,
al het goede
van het verleden
is gebleven.
Het bestaat
in God voort.
God bestaat en
leeft voort
in het goede.

Alle goede daden,
goede gedachten
en bedoelingen
blijven als sterren
schitteren aan
het firmament
van Gods glorie.
Zij weerspiegelen
vanuit de hemel
eindeloos flonkerend
de goedheid van God.

Bruno, die zijn
hermitage stichtte
in een krans van sterren,
zag aan de hemel
de goedheid van de mens
in de goedheid
van God opgaan -
de goedheid van God
op de mens overgaan.
In extase riep hij
' O Bonitas'.

Mijn lieve Jezus

De stichter van de Kartuizerorde, St. Bruno, liet zich gedurende zijn leven leiden door gebed, vele momenten per dag en per nacht.

Hij heeft U als de gekruisigde vele malen omhelsd, gekust, en liefgehad.

Aan het einde van zijn laatste levensjaren sprak hij U aan in grote liefde en had er nog maar één woord voor nodig om zijn liefde voor U uit te drukken.

In omhelzing sprak hij U aan met de woorden 'O Bonitas' 'O Goedheid' 'O Goedheid' keer op keer. Ik begreep en verstond vanuit mijn hart dat 'O Bonitas' zijn grootste liefdeswoord was aan U.

Dit ontroerde mij zo dat ik deze liefdesuiting van St. Bruno overneem. Meermalen per dag en per nacht spreek ik U aan 'O Bonitas' 'O Goedheid'. Het brengt mij dichterbij U.

Mijn Jezus, ik houd van U.

Daardoor doe ik mijn liefde tot onze hemelse Vader niet tekort, want Vader en Zoon zijn één. Uw wederzijdse liefde is de Heilige Geest die ons allen leidt en begeestert...door Wie ik zeg:

O Bonitas O Goedheid.